

MARIA DYTNYIAK, ARTISTIC DIRECTOR OF EDMONTON'S UKRAINIAN
DNIPRO CHOIR, "PASSES THE BATON."

On Monday, September 13, 2010, Edmonton's Ukrainian Dnipro Choir held its first rehearsal of the 2010-2011 season. The choir's rehearsal space – the basement of St. John's Ukrainian Orthodox Cathedral – buzzed with the usual "how-was-your-summer" talk and gossip until the rehearsal was called to order. Instead of calling on her assistant to proceed with the expected warm-up vocal exercises, Dnipro's 'pani maestro' stood at her music stand and made what turned out to be an era-changing announcement. An unusual hush greeted Maria Dytyniak's words as she informed the choir that this would be her last season as their conductor. She insisted that she was not retiring, that she had every intention of remaining involved with a collective she considered family – that she was simply "passing the baton."

Maria Dytyniak became the Conductor and Artistic Director of the Ukrainian Dnipro Choir in 1976 upon the untimely passing of the choir's founder, Roman Soltykewych. She received her musical training in Ukraine, Austria, and finally in Montreal where she studied with Edna Marie Hawkins and obtained her Associate of the Royal Conservatory of Toronto Piano Teacher's Diploma. In June 2010, Dytyniak marked 50 years of teaching piano to a few generations of Edmonton's aspiring musicians. An active member of the Alberta Registered Music Teachers Association throughout her career, she was also a long-time member of the Alberta Choral Federation. Founder and artistic director of the *Merezhi* Ukrainian Vocal Ensemble, a nine-voice women's group active from 1968 into the late 1980s, Dytyniak is now the artistic advisor to *Dniprova Khvyliia*, a seven-voice women's group drawn from the ranks of Dnipro Choir. In 1972, she co-founded the Ukrainian Music Society of Alberta (UMSA) where she continues to play an influential role. Through her involvement in the Ukraine Millennium Foundation's Bortniansky Project, she held the position of Bortniansky Project Liaison, served on its Music Committee and ran weekly rehearsals with the project's local singers. She is also the author of a useful reference work entitled *Ukrainian Composers: A Bio-bibliographic Guide* (CIUS Press, 1986).

In view of these and many other accomplishments, it is not surprising that Maria Dytyniak has been the recipient of various awards and widespread recognition. For her contribution to the field of Women in the Arts, the City of Edmonton awarded her the Certificate of Merit in 1975. Other accolades include an honorary life membership in the Ukrainian Professional and Business Club of Edmonton (1989); a Hetman Award from the Ukrainian Canadian Congress - Alberta Provincial Council (1998); and most recently, the Shevchenko Medal, the highest honour bestowed by the Ukrainian Canadian Congress.

However, as satisfying as her career and its attendant rewards have been, Maria Dytyniak points with quiet pride to her role in the organization of the Conductors Seminar as the pinnacle of her life's work. With the full support of UMSA, she was instrumental in bringing this seminar and its director, Maestro Wolodymyr Kolesnyk, from Toronto to its

new home in Edmonton for 20 consecutive two-week-long summer sessions from 1978 through to 1997. These seminars were immensely popular, attracting students and singers from across Canada, the USA, and as far away as Australia and Argentina; they were also especially significant in that they gave rise to a new generation of conductors as well as introducing North America's choral community to a great deal of new and exciting repertoire. Never one to shy away from a golden opportunity, Maria Dytyniak – with the full support of Dnipro Choir and its executive – capitalized on Maestro Kolesnyk's regular presence in Edmonton. A fruitful 19-year-long artistic collaboration with the Maestro ensued, resulting in an expansion of the choir's repertoire and performance opportunities: two full-length operas were staged, choral-symphonic works were performed on major concert stages in both Edmonton and Toronto, new works were commissioned. It is not an exaggeration to suggest that Maria Dytyniak's foresight and artistic openness, her characteristically enthusiastic determination and fearless can-do approach were instrumental in moving her choir boldly in new directions.

Maria Dytyniak's decision to "pass the baton" is indeed a momentous event not only in the life of her beloved Dnipro, but also in Edmonton's and Canada's Ukrainian choral community overall. She is a true champion of Ukrainian song in all its wonderful variety. It is this which sustains her work; it is this which drives her to challenge her singers and their audiences alike; and it is this which underlies her oft-heard words: "Why NOT? If we, the Dnipro Choir do not do this, do not take this on, who will?"

Bravo, Maria Dytyniak, Bravo, Bravissimo!

Olesia Talpash
The Ukrainian Dnipro Choir

Edmonton, Alberta

Марія Дитиняк, диригент і артистичний директор Едмонтонського хору «Дніпро», передає батуту

В понеділок, 13-го вересня, 2010 р., Едмонтонський хор «Дніпро» відбув свою першу пробу 2010-2011 сезону. Хор провадить свої проби співу, в останньому часі, у підвалі Катедри св. Івана. В цей перший вечір, після літніх вакацій, члени хору спілкувалися і ділилися споминами про пройшло літо, та іншими цікавими новинами. Тоді було оголошено, що проба починається. І тут сталося щось надзвичайне! Замість покликати свою асистентку почати розспів, як це звичайно водиться, п-і «маестро» Дитиняк, стала перед хором і оголосила новину яка змінить на завжди еру дотеперішнього хору «Дніпро». Незвичайна тишина оповила весь колектив коли п-і Дитиняк повідомила своїх хористів, що це буде її останній сезон як диригент хору «Дніпро». Вона відразу заявила, що це не значить, що вона відходить на відпочинок, навпаки, вона має намір дальше бути заангажованою в цьому колективі, який вона вважає родиною, але вона всетаки «передає батуту».

Марія Дитиняк стала диригентом і артистичним директором Едмонтонського хору «Дніпро» в 1976 р., після передчасного і несподіваного упокоєння засновника хору бл. п. Романа Солтикевича. Вона отримала свою музичну освіту в Україні, Австрії, і остаточно в Монреалі, де вона студіювала з Edna Marie Hawkins і отримала Associate Royal Conservatory of Toronto Piano Teacher's Diploma. В червні 2010 р., п-і Дитиняк відзначила своє 50 ліття навчання учительки фортепіяна декількох поколінь майбутніх Едмонтонських аспірантів музики. Вона є активною членкою Alberta Registered Music

Teachers Association підчас своєї кар'єри, і також довголітня членкиня Alberta Choral Federation. П-і Дитиняк є заснователькою і артистичним провідником жіночого вокального ансамблю «Мережі» (ансамбль на 9 голосів, який був дуже популярний в роках від 1968-1990). Під цю пору п-і Дитиняк є артистичним директором жіночого ансамблю «Дніпрова хвиля» (група з 7-ох голосів вибраних з членів хору «Дніпро»). В 1972р. вона була одною з засновників УМТА – Українське Музичне Товариство Альберти – де вона відграє важливу роллю по сьогоднішній день. Великою заслугою була її праця над проєктом «Фундації Тисячоліття Хрещення України» (The Ukraine Millennium Foundation Bortniansky Project) записування духовних концертів Д. Бортнянського де вона була звязкова проєкту (Bortniansky Project Liaison), була членом Музичного Комітету, і провадила тижневі проби з тутешніми хористами які належали до проєкту. П-і Дитиняк є авторкою важливої довідкової книжки *«Українські композитори: Біо-бібліографічний довідник»* (КІУС, 1986).

З огляду на всі ці осяги, не дивно що п-і Дитиняк одержала різні нагороди і велику пошану і признання за її працю, а саме: За вклад праці в ділянці жіноцтва, “Women in the Arts,” City of Edmonton Certificate of Merit 1975р.; Honorary Life Membership in the Ukrainian Professional and Business Club of Edmonton, 1989; Hetman нагорода від КУК – Альбертський Провінційний Комітет, 1998; і останньо, Шевченківську Медаль, як найвище признання від Конгресу Українців Канади.

Хоч якою успішною і задовольняючою була її кар'єра і всі нагороди з нею пов'язані, то вона сама признається, що найбільш близьким її серцю було організування «Диригентських семінарів». Це був вершок її життєвого вдоволення. З повною підтримкою УМГА, вона зуміла перенести з Торонта, започаткувати та створити в Едмонтоні диригентські семінари, під диригентурою маестра Володимира Колесника, який приїздив на ті курси з Торонта. Ці семінари проводилися в Едмонтоні цілих 20 років, два тижні кожного літа від 1978-1997рр. Вони були надзвичайно успішні і приваблювали студентів і співаків з цілої Канади, Америки, Австралії, аж до Аргентини. Вони також були тим цінні, бо дали почин новій генерації диригентів, і познайомили Північно-Американську громаду з багатьма новим і зворушливим репертуаром. Використовуючи золоту нагоду що маестро Колесник перебуває в Едмонтоні, вона, з повною підтримкою управи та цілого хору «Дніпро», скористала з його таланту щоб допомогти розширити і збагатити хоровий репертуар і розучити нові твори, та поставити їх на Едмонтонських сценах. І так в Едмонтоні було поставлено дві опери, хорові-симфонічні твори (поставлені в Едмонтоні і Торонті) як також було замовлено нові композиції, спеціально для хору «Дніпро». Це не перебільшено сказати, що п-і Дитиняк далекозорість і артистична відкритість, її характерна ентузіастичність і завзяття, були причиною яка повела «її» хор відважно в новім напрямку.

Що Марія Дитиняк рішила «передати батуту» є справді моментальною подією, не тільки в житті її улюбленого хору «Дніпро», не тільки Едмонтонської хорової спільноти, але і Канадської української

музичної спільноти взагалі. Вона є справжній чемпіон української пісні в усій своїй розкішності жанру. Це є то, що підкріплює її працю, то що дає їй наснагу хотіти видобути що найкраще від своїх співаків, і дати що найкраще публиці, і це є то що підкреслює її часто-казаний вислів: «Чому ні? Якщо не ми, якщо «Дніпро» цього не зробить, то хто це зробить?»»

Браво, п-і Маріє! Браво, бравіссімо!

Хор «Дніпро»

Едмонтон, Альберта